

अन्तरिम सरकारको सुधारको संकेत

भापा(प्रस) । जेन-जी आन्दोलनपछि गठित सुशीला कार्की नेतृत्वको अन्तरिम सरकारले सुधारका क्षेत्रमा हस्तक्षेप बढाउँदै लगेको छ । चार सदस्यीय मन्त्रिपरिषद्को सरकारमा धेरैजसो मन्त्रालय प्रधानमन्त्री कार्कीकै काँधमा छन् । अर्थमन्त्रीमा पूर्वसचिव रामेश्वर खनाल, भौतिक पूर्वाधारसहित ऊर्जा मन्त्रीमा विद्युत् प्राधिकरणका पूर्वकार्यकारी निर्देशक कुलमान घिसिङ र गृहमन्त्रीमा न्याय कानुन तथा मानवअधिकारको क्षेत्रमा सक्रिय ओमप्रकाश अर्यालले जिम्मेवारी सम्हालेलगत्तै भएका मन्त्रीस्तरीय तथा मन्त्रिपरिषद् का निर्णयले सुधारका संकेत देखाएका हुन् ।

६ महिनाको कार्यदिश प्राप्त सरकार भएकाले सचिवालय तथा निजी सचिवका नाममा कुनै पनि अतिरिक्त खर्च नगर्ने निर्णय मन्त्रिपरिषद्को पहिलो बैठकमा भएको छ । सरकारले जेन-जी आन्दोलनमा सहादत प्राप्तलाई सहिद घोषणा गर्दै मृतकका परिवारलाई १५ लाख दिने निर्णय गरेको छ ।

घाइतेको निःशुल्क उपचार र आन्दोलनमा भएका धनजनको क्षति र ज्यादतीलाई लिएर उच्चस्तरीय न्यायिक जाँचबुझ आयोग गठन गर्ने सैद्धान्तिक निर्णय पनि मन्त्रिपरिषद्ले गरेको छ ।

प्रधानमन्त्री कार्कीले बुधबार दोस्रो मन्त्रिपरिषद् बैठक राखेर मन्त्रीलाई काममा केन्द्रित हुन र मितव्ययी हुन आग्रह गरिन् । एक मन्त्रीका अनुसार उनले जनताको पक्षमा 'एक्सन' मा उत्रन आग्रह गरिन् । उनले शुक्रबारसम्म मन्त्रिपरिषद्ले पूर्णता पाउने पनि जानकारी गराइन् । भ्रष्टाचार नियन्त्रण र 'डेलिभरी' को माग गरेका युवाले

ज्यान गुमाएर सरकार बनेको कुरा शिरमा राखेर काम गर्न उनले मन्त्रीहरूलाई निर्देशन दिइन् । तीनै जना मन्त्रीले आन्दोलनमा भएको क्षतिको अनुगमन गरिरहेका छन् । बुधबार उनीहरूले संसद् भवन, मन्त्री क्वार्टर र सिंहदरबारलगायतका क्षेत्रको अवलोकन गरे ।

अर्थमन्त्री खनालले पहिलो निर्णय पूर्वतयारी नभएका र टुक्रे आयोजनालाई बजेट नदिइने निर्णय गरेका छन् । प्रदर्शनकारीका कारण ध्वस्त भएका संरचना पुर्ननिर्माण गर्नुपर्ने, अबको प्राथमिकता युवाका माग पूरा गर्नककपर्ने र निर्वाचन गर्नककपर्ने भन्दै उनले यस्तो निर्णय लिएको बताएका छन् । उनले खर्च कटौती तथा चुनावी खर्च जुटाउन बजेट तथा कार्यक्रम

महाशाखा प्रमुख सुमन दाहालको संयोजकत्वमा कार्यदल नै बनाएका छन् ।

मन्त्री खनालले पीएसओ सुविधा, तलब र भत्ता नलिनुका साथै सवारीसाधनमा पनि मितव्ययी हुने बताएका छन् । ६ महिना छोटो अवधि भन्दै उनी बिहान ८ बजे नै मन्त्रालय हाजिर हुन थालेका छन् । बुधबार शोक मनाउन सार्वजनिक विदा भए पनि मन्त्रालय पुगेका थिए ।

खनालले मंगलबार उद्योगी व्यवसायीसँगको छलफलपछि दसैँमा एक दिनबाहेक अन्य सार्वजनिक बिदामा बैंक तथा भन्सार कार्यालय खुला राख्न निर्देशन दिएका छन् । पहिरोका कारण अवरुद्ध तातोपानी नाका खुलाउने पहललाई

भ्याट, अन्तःशुल्क, विलासिता कर, शिक्षा शुल्कलगायतका कर २५ भदौसम्म बुझाइसक्नुपर्ने व्यवस्थालाई खुकुलो पार्दै २५ असोजसम्म पुर्‍याइदिएका छन् । उनले ईन्ट्रिग्रेटेड बिजेन रिकभरी प्लान' पनि ल्याउने तयारी गरेका छन् । यी निर्णयसँगै उद्योगीहरू उत्साही देखिएका छन् । बुधबार बिदाको दिन पनि अर्थ मन्त्रालय र भन्सारहरू खुलै थिए ।

मन्त्री घिसिङले पदभार सम्हाल्दै पहिलो दिनमै विद्युत् प्राधिकरणको बस्तीता रहेको डेडिकेटेड फिडर र ट्रंक लाइन महसुलबापत राज्यले पाउनुपर्ने रकम असुल गर्ने निर्णय गरिसकेका छन् । विगतमा राजनीतिक दल र सरकारका

कारण यो महसुल उठ्न सकेको थिएन । सरकारले उठाउनुपर्ने भनिएको तर उद्योगीले टीओडी मिटर नभएको भनेको ८ अर्ब रकम छ । यसमध्ये केही हिस्सा मात्र उठे पनि पुर्ननिर्माणमा सहज हुने घिसिङको बुझाइ छ । भौतिक योजनामन्त्रीसमेत रहेका घिसिङले क्षतिग्रस्त संरचनाको पुर्ननिर्माणका लागि विशेष कोष खडा गर्ने घोषणा गरेका छन् । कोषमा सघाउन विदेशमा रहेका नेपालीलाई पनि अनुरोध गरेका छन् ।

उनले सरकारी सुविधा नलिने र तलबभत्ता सहिदको सहयोग कोषमा राख्ने घोषणा गरेका छन् । सार्वजनिक संरचनामा पुगेको क्षति यकिन गरी पुर्ननिर्माण कार्य तत्काल अगाडि बढाउने, पुर्ननिर्माणका लागि 'हाम्रा सार्वजनिक संरचना हामी आफैँ बनाउनेछौँ' भन्ने अभियानसमेत सुरु गरेका छन् ।

मन्त्री घिसिङको निर्देशनमा सिंहदरबारमा १ असोजदेखि नै रंगोगन र सरसफाइ सुरु भएको छ । उनले दुई महिनादेखि अवरुद्ध अरनिको राजमार्गको कोदारी खण्ड सडक दुई दिनभित्र खुलाउन सडक विभागका महानिर्देशक डा. विजय जैसीलाई निर्देशन दिएका छन् । घिसिङले मन्त्री क्वार्टरको अवस्थाबारे तत्काल प्रतिवेदन पेस गर्न र मर्मत मात्र गरेर सञ्चालन गर्न सकिने भवन सुचारु गर्न निर्देशन पनि दिए । त्यस्तै ६ महिनापछि निर्वाचन भएर प्रतिनिधिसभा सदस्य आउने तथा केही समयपछि राष्ट्रिय सभाको बैठक बस्नुपर्ने भएकाले सिंहदरबारमा

प्रहरीका ११ सय नाल हतियार लुटिए

भापा(प्रस) । 'जेन-जी' को अगुवाईमा भएको आन्दोलन र त्यसपछि भड्किएको हिंसामा नेपाल प्रहरीका ११ सय थान हतियार लुटपाट भएका छन् ।

जेन-जीले २३ भदौमा गरेको आन्दोलनमा सरकारी पक्षबाट दमन भएपछि अर्को दिन २४ भदौमा काठमाडौँसहित देशभर तोडफोड, आगजनीसहित हिंसा भड्किएको थियो । त्यस क्रममा प्रहरीका ब्यारेक र कार्यालयमै तोडफोड र आगजनी गरेर विभिन्न क्यालिभरमा १ हजार १ सय थान हतियार लुटपाट भएको प्रहरी प्रधान कार्यालयले जनाएको छ ।

आन्दोलन भड्किएपछिको प्रदर्शन हिंसात्मक बन्दा काठमाडौँ उपत्यका प्रहरी कार्यालयसहित देशभरका ४ सय ५५ वटा ब्यारेक/कार्यालयहरूमा तोडफोड, आगजनी र लुटपाट भएको थियो । प्रहरी प्रधान कार्यालयका एसएसपी रमेश थापाका अनुसार दूला/साना गरी १ हजार १ सय थान हतियार लुटपाट भएको थियो भने १ सय ९७ कार्यालय पूर्ण र २ सय ५८ कार्यालयहरूमा आंशिक क्षति पुगेको छ ।

आन्दोलनका क्रममा प्रहरीका ३ जनाले कर्तव्य पालनाका क्रममा ज्यान गुमाएका छन्, १ हजार ९ सय ६३ प्रहरी घाइते भएका भए । घाइतेमध्ये १ हजार ९ सय ३९ जना प्रहरी उपचारपछि अस्पतालबाट डिस्चार्ज भएका छन् भने २४ जना प्रहरी उपचारका क्रममा छन् । जेन-जी आन्दोलनका क्रममा ७३ जनाको ज्यान गएको छ ।सयौँ सर्वसाधारण घाइते भएका छन् । आन्दोलनपछि भड्किएको हिंसामा संसद् भवन, सर्वोच्च न्यायालय, राष्ट्रपति भवन, प्रधानमन्त्री निवास, प्रधानमन्त्री कार्यालयसहित सरकारी/सार्वजनिक, निजी भवन/प्रतिष्ठान र कार्यालयसमेतमा विध्वंस गरिएको छ । विध्वंसमा खर्ची र्‍यैर्यौँको क्षति भएको आकलन गरिएपनि

भापा(प्रस)। जेनजीको आन्दोलनलाई प्रहरीले खेलाची संभिदा भापापमा दूलो जनधनको क्षति भएको छ । जेनजीको आन्दोलनका बारेमा चासो नलिएको प्रहरी प्रशासनले संचारमाध्यममा समाचार आउँदासमेत खेलाची गरेर बसेको पाइयो । तत्कालीन केपी

ओली सरकारले फेसबुक , हवाटसएपलगायतका सामाजिक संजाल बन्द गरेपनि टिकटक, भाइवरलगायतका माध्यमबाट निकै अगाडिदेखि भदौ २३ गतेको जेनजी आन्दोलनबारे प्रचार भइरहेको थियो ।

राजधानीसंगै भापापमा पनि भ्रष्टाचारविरुद्धको प्रदर्शनको तयारी थालिएको थियो । त्यस प्रदर्शनलाई काठमाडौ महानगरपालिकाका मेयर

थियो । जेनजीहरूले बिहान ११ बजे मुक्ति चौकमा भेला हुने र त्यहाँबाट नारा जुलुशसहित बिर्तामोड नगरपालिका जाने र दुई घण्टा घर्ना दिने कार्यक्रम तालिका नै सार्वजनिक गरेका थिए ।

‘जेनजी भनेका युवा विद्यार्थी हुन् र उनीहरूको आन्दोलन खासै नहोला’ ठानेर बिर्तामोडमा सुरक्षा सतर्कता अपनाएको पाइएन । बिहान १० बजेदेखि नै चारैतिरबाट विद्यार्थीहरू स्कुले पोशाकमा भेला भइरहेका थिए । त्यतिबेला मोटरसाइकलमा प्रहरीको दुईजनाको क्युआरटी टोली मात्र खटिएको थियो ।

प्रदर्शनकारीहरूको सङ्ख्या थपिदै गएपछि इलाका प्रहरी कार्यालय बिर्तामोडको टोली गाडीमा आएको थियो । बिर्तामोडको वानस्टप मलबाट शुरु भएर र्याली बिर्तामोड नगरपालिकामा नारा जुलुश गरेर फर्किसकेको अवस्थामा काठमाडौ र दमकमा गोली चलेको सुनेर आक्रोशित हुँदै पुनः नगरपालिकामा पुगेर ढुंगामुढा हान्न शुरु गरेको थियो । जेनजी आन्दोलन र त्यसबाट हुनसक्ने हिंसात्मक घटनाबारे सरकारले नै अनुमान गर्न सकेको थिएन । तत्कालीन प्रधानमन्त्री ओलीको हठ र सूचनाको कमीले दूलो दुर्घटना निम्तिएको विश्लेषण गरिएको छ ।

प्रतिनिधिसभाको विघटनसँगै ३० वटा विधेयक निष्क्रिय

भापा(प्रस) । प्रतिनिधिसभाको हठात् विघटनसँगै ३० वटा विधेयक निष्क्रिय भएका छन् । प्रतिनिधिसभामा उत्पत्ति भएका तथा विचाराधीन निजामती कर्मचारी, नेपाल प्रहरी, सशस्त्र प्रहरी, शिक्षा, भूमि, मिडिया कार्डिनसल, सूचना प्रविधि तथा साइबर सुरक्षासम्बन्धी चर्चित र प्रतिक्षित विधेयकहरू निष्क्रिय भएका छन् ।

प्रतिनिधिसभा र राष्ट्रिय सभाबाट एक चरण पारित भएर अन्तिम प्रक्रियामा रहेको संघीय निजामती सेवाको गठन, सञ्चालन र सेवाका सर्त सम्बन्धमा बनेको विधेयक पनि निष्क्रिय हुन पुगेको छ ।

अवकाशपछि निजामती कर्मचारीका लागि ‘कुलिङ अफ पिरियड’ हुने/नुहुने विषयले उक्त विधेयकलाई लामो समयसम्म विवादित बनाएको थियो । संघीयता कार्यान्वयनका लागि निजामती सेवा विधेयक अत्यावश्यक मानिएको थियो ।१५ असरामा प्रतिनिधिसभाले पारित गरेको उक्त विधेयकलाई १७ भदौमा राष्ट्रिय सभाले पारित गरेर संशोधन गरिएको सन्देशसहित प्रतिनिधिसभामा फिर्ता पठाएको थियो । विधेयकलाई प्रतिनिधिसभाले पुनः पारित गर्नुपर्ने थियो ।

२५ भदौमा बोलाइएको बैठकमा उक्त विधेयकलाई निर्णयार्थ पेस गर्ने तयारी थियो । तर, २३ र २४ भदौमा भएको जेन-जी आन्दोलनले देशले अर्कै रूप लियो । सूचना जारी गरेर २५ गतेको बैठक स्थगित गरियो । जेन-जी आन्दोलनको मागबमोजिम २७ भदौको रातिबाट प्रतिनिधिसभा विघटित हुन पुग्यो ।

संविधान जारी भएपछि मंसिर २०७४

मा भएको पहिलो निर्वाचनपछि गठन भएका प्रदेश सरकारहरूले प्रारम्भदेखि नै निजामती कर्मचारी सेवासम्बन्धी विधेयक माग गर्दै आएका थिए । निजामती सेवालार्इ नयाँ संविधान अनुकूल तथा नयाँ आवश्यकतालाई सम्बोधन गर्न पनि यसको अपरिहार्यता महसुस गरिएको थियो । अधिल्लो प्रतिनिधिसभामै सरकारले निजामती विधेयक ल्याएको थियो । तर, सरकार र संसद्बीच कतिपय विषयमा सहमति नजुटेपछि सरकारले फिर्ता लिएको थियो ।

फेरि २ फागुन २०८० मा सरकारले उक्त विधेयक दर्ता गरेको थियो । संसद्मा लामो छलफलपछि दलहरूबीचको सहमतिले उक्त विधेयक एउटा दुगोमा पुगेको थियो । संघीय संसद्का प्रवक्ता एकराम गिरीले दुवै सभाबाट पारित भए पनि राष्ट्रिय सभाबाट आएको सन्देशमाथि प्रतिनिधिसभाले निर्णय लिन बाँकी रहेको अवस्थामा निजामती सेवा विधेयक निष्क्रिय हुन पुगेको बताए ।

संविधानको व्यवस्थाअनुसार प्रतिनिधिसभाको विघटनसँगै विचाराधीन विभिन्न ३० वटा विधेयक निष्क्रिय भएको उनले जानकारी दिए । संविधानको धारा १११(१०) मा ‘कुनै विधेयक प्रतिनिधिसभामा प्रस्तुत भई विचाराधीन रहेको वा प्रतिनिधिसभामा पारित भई राष्ट्रिय सभामा विचाराधीन रहेको अवस्थामा प्रतिनिधिसभा विघटन भएमा वा त्यसको कार्यकाल समाप्त भएमा त्यस्तो विधेयक निष्क्रिय हुने’ उल्लेख छ ।

निजामती सेवा विधेयकजस्तै दुवै सभाले पारित गरेर पनि ऐन

याङगलको डोरी चुरिँदा एकको मृत्यु , तीन घाइते

भापा(प्रस) ।मोरङको सुन्दरहरैचामा घर ढलाई गर्दा याङगलको डोरी चुरिँएर एकजनाको मृत्यु भएको छ भने तीनजना घाइते भएका छन् । सुन्दरहरैचा १२ खोसनिमा होमबहादुर कट्वालको घर सोही ठाउँ बस्ने खड्गबहादुर कार्कीले ठेक्कामा लिई निर्माण गर्दै आएका थिए । मंगलवार साँझ ५.२० बजे घर ढलाईको क्रममा मसला बोक्ने याङगलको डोरी चुँडिन गई तल भर्दा किचेर एक मजदुरको मृत्यु भएको हो ।

बेलबारी ९ डाँगीहाट बस्ने इश्वरचन्द राजवंशीकी श्रीमती ४८ वर्षीया देवकुमारी राजवंशीलाई उपचारको लागि नोबेल अस्पताल बिराटनगरमा लगिएकोमा चिकित्सकले चेकजाँच गर्दा मृत्यु भइसकेको थियो ।

त्यस्तै सोही ठाउँ बस्ने ५० वर्षीया डामानी राजवंशी , राजेश राजवंशीकी श्रीमती ४० वर्षीया शर्मीला राजवंशी र सन्तु राजवंशीकी श्रीमती ३१ वर्षीया रेनुका राजवंशी घाइते भएका छन् । तीनैजनाको नोबेल अस्पताल बिराटनगरमा उपचार भइरहेको छ ।उपचारमा ठेकेदार संलग्न रहेको बुझिएको छ ।

बन्न नसकेको सूचीमा जलम्रोत र संवैधानिक परिषद्सम्बन्धी विधेयक पनि छन् । जलम्रोत विधेयकलाई प्रतिनिधिसभाले ५ जेठमा पारित गरेर राष्ट्रिय सभामा पठाएको थियो । राष्ट्रिय सभाले २३ साउनमा पारित गरेर फिर्ता पठाएको उक्त विधेयकमाथि प्रतिनिधिसभाले पुनः निर्णय लिन बाँकी थियो ।

संवैधानिक परिषद् (काम, कर्तव्य, अधिकार र कार्यविधि) सम्बन्धी विधेयकमा संसद्ले गर्नुपर्ने सबै प्रक्रिया पूरा गरेर प्रमाणीकरणका लागि राष्ट्रपतिकहाँ पठाएको थियो । राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलले त्यस विधेयकमाथि पुर्नर्चार गर्नलाई संसद्मा फिर्ता पठाएका थिए । संसद्ले त्यसबारे आवश्यक निर्णय लिन बाँकी रहेकै अवस्थामा प्रतिनिधिसभा विघटन भएको छ ।

असोज २०७९ मा अधिल्लो प्रतिनिधिसभाले कार्यकाल पूरा गर्दा विचाराधीन २७ वटा विधेयक निष्क्रिय भएका थिए । अधिल्लो पटक दर्ता भएर निष्क्रिय भएका र पछि पुनः पेस भएका सात वटा त्यस्ता विधेयक दोहोर्‍याएर निष्क्रिय भएका छन् । मिडिया कार्डिनसल, नेपाल नागरिक उड्डयन प्राधिकरण, नेपाल हवाई सेवा प्राधिकरण, सूचना प्रविधि, बैंक तथा वित्तिय संस्था, धितोपत्र, निकासी पैठारी नियमनसम्बन्धी विधेयक दुई वटा सदनमा पेस भएर पनि निष्क्रिय भएका हुन् । प्रतिनिधिसभाको अधिल्लो कार्यकालमै राष्ट्रिय सभामा दर्ता भएर त्यहाँबाट २०७९ मा गठित प्रतिनिधिसभामा आएको अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगसम्बन्धी

❖ बाँकी पृष्ठ ४ मा

सम्पादकीय

भ्रष्टाचाररहित अर्थतन्त्र

जेनजीको आन्दोलनबाट मुलुकले जुन खालको क्षति बेहोरेको भए पनि लगानीका लागि पुँजीको अभाव भने अहिले देखिन्छ । किनभने सर्वसाधारणदेखि संस्थागत बचतको थुप्रै बैंकमा लागेको छ । नेपालका बैंकहरूसँग ९ खर्ब ११ अर्ब रूपैयाँ लगानीयोग्य पुँजी छ । तरलताको मात्रा धेरै हुँदा बैंक ब्याजदरमा कमी आएको छ । तर, कर्जा प्रवाह उत्साहजनक त विध्वंसका दिनअघिसम्म पनि थिएन । भन्नु त्यतिका विध्वंस भए पनि अबै संकुचन आउने जोखिम छ ।

विदेशी मुद्रा सञ्चिति चुलिएको छ । मतलब के हो भने देशले विदेशबाट आयात गर्न सक्ने क्षमता बलियो छ । विप्रेषण बढेको छ । तर आन्तरिक अर्थतन्त्र फैलन सकेन । अब भन्नु कसरी तंग्रिएला भन्ने सबैभन्दा गम्भीर चुनौती हो । चुनावका लागि केन्द्रित भएर गठन भएको अन्तरिम सरकारमा प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीले अर्थविज्ञ रामेश्वर खनाललाई अर्थतन्त्रको जिम्मा सुम्पेकी छन् । खनाल तिनै व्यक्ति हुन्, जसले गएको सरकारलाई चार सयबुँदे सुभाव दिएर अर्थतन्त्र उकास्ने दीर्घकालीन जुक्ति जुराएका थिए । अब उनी त्यसलाई कार्यान्वयन गर्ने तहमा आफैं छन् ।

निजी क्षेत्रप्रति नेपाली समाज पहिल्यैदेखि नकारात्मक धारणा राख्दै आएको समाज हो, खनाल भने निजी लगानी राज्यका पूर्वाधार निर्माणमा समेत लगाउनुपर्ने विचारका पक्षपाती हुन् । तसर्थ बैंकहरूमा थुप्रिएको पैसा ऋणपत्र लगानी औजारका माध्यमबाट भए पनि सरकारले परिचालन गर्न उतर्ने नीतिगत र व्यवहारगत व्यवस्था गर्न सक्छन् ।

निजी क्षेत्रलाई सहूलियतको ऋणको व्यवस्थाबाट उत्साह भन्न सक्छन् । छोटो अवधिकै लागि आएका भए पनि अहिले खल्बलिएको वातावरणलाई संगल्याउने पहिलो जिम्मेवारी अर्थमन्त्री खनालकै काँधमा छन् । बैंकहरूमा रहेको तरलताको सदुपयोग गर्न सरकारले पुनर्निर्माण बन्ड जारी गर्ने हो भने सरकारी लगानी बढाउनुका साथै बैंकहरूको तरलता समस्या समाधान गर्छ । अर्थतन्त्र तंग्र्याउने त्यो एउटा उपाय हुन सक्छ । अर्थतन्त्रलाई नयाँ शिराबाट चलायमान बनाउनु पर्छ । भ्रष्टाचाररहित अर्थतन्त्र हुनुपर्छ । विकास निर्माणलाई घटाएर होस् वा बजेटलाई कम गरेर होस् भ्रष्टाचारलाई निर्मूल नै गरिनु पर्छ ।

Pratidin National Daily

प्रतिदिन

तपाईं जहाँ भएपनि
प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि

लगइन गर्नुहोस्

www.pratidindaily.com

• डा. सनतकुमार शर्मा

विज्ञान र प्राविधि नै एउटा राष्ट्रको सामाजिक तथा आर्थिक समुन्नतिको मेरुदण्ड, राष्ट्रको अन्तर्निहित शक्तिको परिसूचक समृद्धिको संवाहक एवं सामाजिक नवचेतनाका उत्प्रेरक हुन् भन्ने तथ्य विश्वसामु छर्लङ हुनाले नै संयुक्त राष्ट्रसङ्घले विश्वका सदस्य राष्ट्रहरूलाई विज्ञान तथा प्रविधिको समुचित विकास एवं प्रयोगका निमित्त अनुरोध तथा मार्ग निर्देशन गरेको तथ्य विदित नै छ । नेपाल सरकारको निर्णय अनुसार नेपालमा २०७० असोज १ गतेदेखि विज्ञान दिवस मनाउन प्रारम्भ गरिएको छ । अमृत साइन्स क्याम्पसको स्थापना दिवसलाई विज्ञान दिवसको रूपमा मनाउने गरिएको छ ।

मुलुकमा विभिन्न कारणले विज्ञान तथा प्राविधिसँग आबद्ध संस्थाले आशातीत उपलब्धि हासिल गर्न सकेनन् । विज्ञानको क्षेत्रमा अत्यधिक न्यून लगानी, विज्ञान र प्राविधिको संस्थाहरूमा विज्ञान र प्राविधभन्दा प्रशासनिक व्यक्तिको बाहुल्यता हुनु, नीतिगत रूपमा अनुसन्धान तथा विकासको कार्यलाई अग्रगामी बनाउने कार्यको अभाव, नीतिगत सुधारमा कमी, विज्ञान र प्राविधिको विकासको लागि सारागर्भित प्रयासहरूको कमी, अति आवश्यक संस्थागत संरचनाको कमी आदि कारणले गर्दा विज्ञान र प्राविधिको क्षेत्रमा सोचे अनुरूप उपलब्धि हासिल हुन सकेन । यही कारणले गर्दा छिमेकी राष्ट्र भारत र चीनले चन्द्र विजय गरेर मङ्गल विजयको अभियानमा संलग्न रहिसकेको परिप्रेक्ष्यमा हामी अबै पनि ग्यालिलियोको युगमा छौं ।

यसै गरी विश्वविद्यालयस्थित विज्ञानका विभागहरू केवल विज्ञान पढाउने विभागका रूपमा सीमित रहेको देखिन्छ । केही

• बिष्णुबहादुर बडैला

शिक्षा क्षेत्रलाई राष्ट्र विकासको मेरुदण्ड मानिन्छ । शिक्षाबिना कुनै पनि राष्ट्रले समृद्धि हासिल गर्न सक्दैन । तैपनि शिक्षाशास्त्र सङ्काय भने लामो समयदेखि नीतिगत बेवास्ताको सिकार बनिरहेको छ । त्रिभुवन विश्वविद्यालय अन्तर्गत विसं २०२३ मा स्थापना गरिएको शिक्षाशास्त्र सङ्कायको उद्देश्य नेपाली समाजका लागि दक्ष, प्रतिबद्ध र प्रभावकारी शिक्षक उत्पादन गर्नु थियो । प्रारम्भिक चरणमा शिक्षाशास्त्र सङ्कायले नेपाली शिक्षा प्रणालीलाई बलियो आधार दिन महत्वपूर्ण भूमिका खेलेको थियो । पछिल्लो केही दशकमा, विभिन्न कारणले यसको भूमिका र प्रभाव शक्ति क्रमशः घट्दै गएको छ । शिक्षाशास्त्र सङ्कायप्रति सरकार र नीतिनिर्माताको दृष्टिकोणमा आएको परिवर्तन, प्राथमिकताको अभाव, शैक्षिक सुधार योजनामा शिक्षाशास्त्रलाई स्थान नदिँदा यसको प्रभावकारिता खरिक्एको छ ।

नीतिगत प्राथमिकताको अभाव

सरकारको शैक्षिक नीतिमा शिक्षाशास्त्रलाई प्रायः दोष्रो तहको विषयको रूपमा राखिएको छ, जसले यसको महत्व र आवश्यकता साँचो अर्थमा चिनेएको छैन । प्राविधिक, विज्ञान र व्यवस्थापन जस्ता क्षेत्रलाई बढी प्राथमिकता दिइएको कारण शिक्षाशास्त्र सङ्कायलाई गौण बनाइएको छ, जसका कारण यसको विकास र प्रगति बाधित भएको छ । बजेट विनियोजनको दृष्टिकोणबाट हेर्दा शिक्षाशास्त्र सङ्कायलाई अन्य सङ्कायको तुलनामा कम अनुदान

अनुसन्धान पनि सर्वेक्षण प्रकारका देखिन्छन् । अत्याधुनिक अनुसन्धानको त कुरा छोडौं सामान्य अनुसन्धानका लागि पनि त्यहाँ बजेटको अभाव देखिन्छ । एकातिर सरकारबाट पर्याप्त मात्रामा बजेट उपलब्ध हुँदैन भने अर्कोतिर स्वयम्ले स्रोतसाधन उत्पादन गर्ने कार्य पनि गर्न सक्दैनन् र प्राप्त स्रोतसाधनलाई पनि समुचित रूपमा प्रयोग गरेको देखिँदैन । विज्ञानका संस्थाहरूलाई पनि राजनीतिक हस्तक्षेपबाट मुक्त रहेर अटोमोस संस्थाको रूपमा विकास हुन नसक्नु र उनीहरूलाई राष्ट्र विकासप्रति बढी उत्तरदायी बनाउँदै अनुन्धानात्मक कार्यहरूको उच्च मूल्याङ्कन हुन सक्ने प्रणालीको विकासको पनि कमी देखिन्छ ।

कर्मचारीतन्त्र तथा राजनीतिले जगत्ले पनि विज्ञानलाई त्यति महत्व दिएको देखिँदैन । कतिपय राजनीतिक पार्टीले चुनावी समयको मुखपत्रमा विज्ञान तथा प्राविधिको समुचित विकास तथा प्रयोगका लागि संलग्न रहने कुरा उल्लेख भए पनि सो अनुरूप कार्य गरेको देखिँदैन । विज्ञान तथा प्राविधिको सार्थक ज्ञानलाई जनप्रवाह गर्नका लागि कुनै विशेष नीतिसेत रहेको पाइँदैन । उच्च क्षमताका वैज्ञानिकलाई पर्याप्त तलब तथा सुविधा दिने कुनै प्रणाली देखिँदैन । नेपाल सरकारका पुरातन मन्त्रालयमा लागु भएको आर्थिक तथा प्रशासनिक नियमावलीबाट विज्ञान जस्तो

गहन विधालाई सञ्चालन गरेको देखिन्छ, जुन विज्ञान तथा प्राविधिको समुचित विकासका लागि उपयुक्त देखिँदैन ।

यो दिवसमा हामीले विभिन्न कुरा मनन गर्न आवश्यक छ । हाम्रो राष्ट्रमा विज्ञान तथा प्राविधिको अवस्था कस्तो छ ? हामीले विज्ञानको क्षेत्रमा कतिको अनुसन्धान गरिरहेका छौं ? के हाम्रो विज्ञानका संस्था विज्ञानका भव्य समाधिस्थलमा रूपान्तरण त भइरहेका छैनन् ? हेर्दा राम्रो भवन, उच्च अध्ययन गरेका कर्मचारी तर परिणाम के आएको छ ? विज्ञानका कतिपय संस्थाको स्थापनाको पनि लामो समयवाधि भइसक्यो । स्थापनापश्चात् यी संस्थाहरूले राष्ट्रका लागि, जनमानसका लागि के कति उपलब्धिमुलक कार्यहरू गरेका छन् ? के नेपाल सरकारले विज्ञानको क्षेत्रमा बृहतर लगानी गरेको छ ? के समुचित स्रोतसाधन उपलब्ध गराएको छ ? यी संस्थाहरूमा विज्ञानका कार्यहरू, अनुसन्धानहरू कतिको भइरहेका छन् ? विज्ञान तथा प्राविधिको द्रुततर विकासका लागि कर्मचारीतन्त्रमा पनि हाल छुट्टै विशेष सुविधा र अनुसन्धानलाई अगाडि बढाउन सक्षम दक्ष जनशक्तिका लागि छुट्टै विज्ञान सेवा समूहका लागि विशेष पहल हुन जरुरी छ कि ?

साथै हामीले के कुरा बुझ्न आवश्यक

शिक्षाशास्त्रप्रति नीतिगत बेवास्ता

प्राप्त भइरहेको छ । जसले यसका पूर्वाधारको सुधार, अनुसन्धान प्रवर्धन र शैक्षिक सुदृढीकरणमा प्रत्यक्ष असर पारेको छ । यसले शिक्षाशास्त्रका विद्यार्थीलाई गुणस्तरीय शिक्षा र तालिम प्रदान गर्न अवरोध पुर्‍याएको छ । शिक्षाशास्त्रलाई यथेष्ट प्राथमिकता र बजेट नदिई, यसका गुणस्तर र प्रभावकारितामा सुधार ल्याउन असम्भव हुने छ ।

नीति निर्मातालाई शिक्षाशास्त्रको महत्वलाई सही तरिकामा चिन्हारी गर्दै यसलाई राष्ट्रिय शैक्षिक योजनामा प्राथमिकता दिन आवश्यक छ । शिक्षाशास्त्रलाई व्यावसायिक, सामाजिक र सांस्कृतिक दृष्टिले महत्वपूर्ण मान्दै यसको विकासका लागि उचित बजेट र स्रोत सुनिश्चित गर्न नीति बनाउनु पर्ने छ ।

पाठ्यक्रम अद्यावधिकको अभाव

शिक्षाशास्त्रको पाठ्यक्रम अद्यावधिक हुन सकेको छैन । जसका कारण शिक्षाशास्त्र सङ्कायका विद्यार्थी र शिक्षक समकालीन शैक्षिक आवश्यकतासँग मेल खाने ज्ञान र सिप हासिल गर्न असमर्थ छन् । नयाँ शैक्षिक प्रविधि, डिजिटल शिक्षा, समावेशी शिक्षा, भावनात्मक बुद्धिमत्ता र नवप्रवर्तन जस्ता महत्वपूर्ण र आवश्यक विषयवस्तु पाठ्यक्रममा समावेश नगर्नाले शिक्षकहरूको तयारीमा गम्भीर असर परेको छ । यी समकालीन र अग्रणी क्षेत्रलाई समेट्न नसक्दा, शिक्षकका लागि नयाँ चुनौती सामना गर्न कठिनाई उत्पन्न भएको छ ।

राजनीतिक हस्तक्षेप र प्रशासकीय कमजोरी

राजनीतिक हस्तक्षेप र प्रशासनिक कमजोरीले शिक्षाशास्त्रको विकासमा

गम्भीर असर पारेको छ । सङ्कायका महत्वपूर्ण निर्णय योग्यताको आधारमा होइन, पहुँच र राजनीतिक सम्बन्धको आधारमा लिइन्छन् । यसले शिक्षाशास्त्र सङ्कायको विश्वसनीयता र गुणस्तरमा ठुलो गडबडी उत्पन्न गरेको छ । प्रशासनिक प्रक्रियामा पारदर्शिता र जवाफदेहिताको अभावले विद्यार्थी र शिक्षक दुवैमा निराशा पैदा गरेको छ, जसले समग्र शिक्षाशास्त्रका पाठ्यक्रम र कार्यक्रमको प्रभावकारिता घटाउँछ । राजनीतिक हस्तक्षेप र प्रशासकीय कमजोरियोले न केवल सङ्कायको प्रभावकारिता घटाउँछ तर यसले शिक्षाशास्त्रका विद्यार्थीको भविष्य र समाजको दीर्घकालिक शिक्षा नीति पनि प्रभावित गर्छ ।

एकबर्से बिएड कार्यक्रमको प्रभावकारितामा प्रश्न

एकबर्से बिएड कार्यक्रम पनि समस्याको अर्को पाटो हो । शिक्षक बन्नका लागि नेपालमा प्रायः एकबर्से बिएड कार्यक्रम अनिवार्य गरिएको छ । यो कार्यक्रम शिक्षाशास्त्रको गहिरो अध्ययन र व्यावहारिक सिप विकासका लागि पर्याप्त छैन । एक वर्षको छोटो अवधिमा शिक्षकलाई सम्पूर्ण शैक्षिक अवधारणा, व्यावहारिक तालिम, शिक्षण मनोविज्ञान र अनुसन्धान क्षमतामा दक्ष बनाउने कल्पना गर्ने सकिँदैन । उदाहरणका लागि, शिक्षा सङ्कायका विद्यार्थीलाई एकबर्से बिएससी, बिबिएस जस्ता कार्यक्रम गर्न अनुमति दिने कुरा कसरी स्वीकार्य हुन सक्छ ? एकबर्से बिएड कार्यक्रम हटाएर, शिक्षक बन्ने प्रक्रियामा गहिरो अध्ययन र व्यावसायिक तालिमको अनिवार्यता राख्नु पर्छ, ताकि विद्यालयमा योग्य र दक्ष शिक्षक प्रस्तुत गर्न सकिन्छ । शिक्षा प्रणालीको गुणस्तरलाई अभि सुदृढ बनाउन सहज हुन्छ ।

छ भने राष्ट्रको उज्ज्वल भविष्य युवा वैज्ञानिकमा निहित छ र नेपाललाई वर्तमानभन्दा भविष्यमा विकसित र सशक्त राष्ट्रको रूपमा रूपान्तरण गर्नका लागि उनीहरूलाई समुचित स्रोतसाधन तथा कार्यरत रहने वातावरण उपलब्ध गराउन अति आवश्यक हुन्छ । वर्तमान परिप्रेक्ष्यमा युवा वैज्ञानिकलाई विशेष सुविधा, स्रोतसाधन दिएर उनीहरूलाई राष्ट्र हितका लागि अनुसन्धानमा संलग्न गराउन अपरिहार्य देखिन्छ । साथै ज्ञान र विज्ञानको विस्फोट भइरहेको वर्तमान युगमा युवा वर्गले पनि नवीनतम उपलब्धिहरू प्राप्त गर्नेतर्फ अग्रसर हुन जरुरी छ । महान् वैज्ञानिकलाई आफ्नो आदर्श स्थापित गर्दै अध्ययन अनुसन्धानमा संलग्न भएर राष्ट्रका लागि नवीनतम तथा जनपयोगी उपलब्धि प्राप्त गर्नेतर्फ अग्रसर हुन जरुरी छ ।

आजको २१ औं शताब्दी कृत्रिम बुद्धिमत्ता (एआई) को युग हो । एआईले हाम्रो दैनिक जीवन शिक्षादेखि औद्योगिक क्षेत्र, स्वास्थ्यदेखि सञ्चारसम्म जीवनका प्रत्येक क्षेत्रमा निर्णायक भूमिका खेल्दै आएको छ । एआई प्रविधिले समाजमा एक बृहतर तथा असीमित अवसरहरू प्रदान गर्नुका साथै अत्यधिक चुनौती पनि समुपस्थित गरेको छ । विज्ञान दिवसको अवसरमा एआईको समुचित प्रयोग गर्दा मानव मूल्य, नैतिकता, व्यक्तिगत गोपनीयता जस्ता तथ्यहरूलाई पनि आत्मसात् गर्दै नकारात्मक प्रभावलाई समशोचित सम्बोधनका लागि जनमत निर्माण गर्न वा सोच्न अभिप्रेरणा प्रदान गर्नु पर्छ ।

हाम्रा विज्ञानसँग आबद्ध निकाय उच्चस्तरीय अनुसन्धानभन्दा सर्वेक्षण प्रकारका अनुसन्धानमा संलग्न देखिन्छन् । उद्योगहरू आयातित वस्तुहरूलाई मिलाएर सामग्रीहरू बनाउनमा मात्र सीमित रहेको देखिन्छ । जडीबुटीको धनी देशमा जडीबुटीमा कतिको अनुसन्धान भइरहेको छ ? स्वास्थ्यको अनुसन्धानको क्षेत्रमा

हाम्रो आन्तरिक क्षमता कतिको छ ? कृषिको क्षेत्रमा हाम्रो अनुसन्धान कतिको प्रभावकारी छ ? हामीसँग के दीर्घकालीन योजनाहरू र प्राथमिकताका क्षेत्रहरू निर्धारण छन् ? यस राष्ट्रिय दिवसमा हाम्रो आजसम्मका उपलब्धिको आलोचनात्मक मूल्याङ्कन तथा राष्ट्रमा निहित विज्ञान एवं वैज्ञानिकको अन्तरनिहित क्षमताको पूर्ण मूल्याङ्कन हुनुका साथै राष्ट्रमा विज्ञान तथा प्राविधिको विकास तथा निर्दिष्ट मार्ग चित्रणका लागि जोडदार बहस एवं चर्चा हुनु अपरिहार्य देखिन्छ ।

यो दिवसले निश्चित रूपमा राष्ट्रमा वैज्ञानिक चेतना एवं संस्कारको प्रादुर्भाव गर्नमा अहम् भूमिका निर्वाह गर्ने छ । यसका लागि अधिकतम जनसहभागिता, युवा वैज्ञानिकहरूको अत्यधिक परिचालन अपरिहार्य हुन जान्छ, जसले गर्दा बढीभन्दा बढी सर्वसाधारणमा विज्ञानको सार्थक ज्ञानप्रति अभिरूचि बढोस् र युवामा विज्ञान तथा प्राविधिको क्षेत्रमा कार्यरत हुने प्रेरणा मिल्न सकोस् । यो दिवस यस क्षेत्रमा कार्यरत संस्था तथा वैज्ञानिकहरूले स्वयम्को मूल्याङ्कन गर्ने समय पनि हो । हामीले हाम्रा विगतका मिसनहरूमा प्राप्त सफलता वा असफलता, हाम्रा कार्यान्वयनमा रहेका मिसनहरू तथा भविष्यमा परिचालन गर्ने योजनाहरूलाई अन्तर्राष्ट्रिय दृष्टिकोणबाट पुनर्मूल्याङ्कन गर्नु जरुरी छ ।

हाम्रो जस्तो विकासोन्मुख, अर्धविश्वास तथा भाष्यवादी परम्पराबाट आक्रान्त समाजमा वर्षमा एक वा दुई दिन मनाइने विज्ञान दिवस पर्याप्त देखिँदैन । यससँग आबद्ध संस्थाले प्रत्येक दिन, सप्ताह, महिना र वर्षमा विज्ञान तथा प्राविधिको विकासका लागि समर्पित रहन आवश्यक छ, अनि मात्र राष्ट्र विकासले मूर्त रूप लिने छ । यसरी विज्ञान दिवस केवल एउटा औपचारिक दिवस मात्र नभई विज्ञान तथा प्राविधिको समुचित प्रयोगबाट मानव जीवनलाई अबै पूर्णतया सुरक्षित, सहज तथा समृद्ध बनाउनलाई प्रेरणा प्रदान गर्ने विशिष्ट अवसर हो ।

नियमित तालिम, सेमिनार, कार्यशाला र अन्तर्राष्ट्रिय एक्सचेन्ज कार्यक्रम सञ्चालन गरिनु पर्छ ।

राष्ट्रिय शिक्षा नीतिको केन्द्रमा यसलाई राखी बजेट प्राथमिकता, संरचनागत विकास, अनुसन्धान अनुदान र नीतिगत सल्लाहमा सङ्कायको सक्रिय भूमिका सुनिश्चित गर्नु पर्छ । पाठ्यक्रमलाई डिजिटल शिक्षा, भावनात्मक बुद्धिमत्ता, सामाजिक न्याय र स्थानीय आवश्यकता अनुसार अद्यावधिक गर्दै शिक्षक प्रशिक्षणलाई व्यावहारिक र अनुसन्धानमुखी बनाउनु पर्छ । शिक्षक छनोट प्रक्रियालाई कडा, पारदर्शी र योग्यता तथा प्रतिबद्धतामूलक बनाइनु पर्छ । यी सुधारका माध्यमबाट मात्र नेपालमा शिक्षाशास्त्र सङ्कायलाई नयाँ उचाइमा पुर्‍याउन सकिन्छ, जसले समग्र शिक्षा प्रणालीको गुणस्तर वृद्धिमा महत्वपूर्ण योगदान पुर्‍याउने छ ।

निष्कर्ष

जबसम्म शिक्षक उत्पादन गर्ने मूल केन्द्र बलियो हुँदैन, तबसम्म समग्र शिक्षा सुधार सम्भव छैन । शिक्षाशास्त्र सङ्कायको सुदृढीकरण भनेको शिक्षाको जरा बलियो बनाउनु हो । नीति निर्माता, विश्वविद्यालय प्रशासन र सम्पूर्ण शैक्षिक समुदायले अब गम्भीर सोच जरुरी छ-शिक्षाशास्त्रको सम्मान बिनाशिक्षा सुधारको नारा केवल भ्रम बन्ने छ । अब शिक्षाशास्त्र र शिक्षक पेसाको सुदृढीकरणमा प्रतिबद्धता देखाउने समय आएको छ । शिक्षाशास्त्र सङ्काय सुदृढ बनाउने कार्यलाई राष्ट्रिय अभियानका रूपमा लिनु पर्छ । शिक्षाशास्त्रलाई कमजोर बनाउनु भनेको भावी पुस्तालाई कमजोर बनाउनु हो । शिक्षाशास्त्र सङ्काय बलियो भयो भने मात्र शिक्षा बलियो हुन्छ । शिक्षा बलियो भयो भने मात्र देश बलियो हुन्छ ।

आज सुन्दर पहिरनले व्यक्तित्वमा निखारत
ल्याउनेछ । जोशजाँगर र हिम्मत पनि
कला र गस्को प्रभाव बढ्नेछ । वैदेशिक
कार्य पनि अघि बढ्नेछ ।